

DöBra-kortleken för samtal inom ASIH

TEXT // CAMILLA EKEBLOM

God kommunikation med patienter och närstående är en av de viktigaste uppgifterna inom den palliativa vården. Dagligen möter vi människor i utsatta situationer och endast genom att ha en dialog kan vi ta reda på deras inställning till den fortsatta vården och vad som är viktigt under den sista tiden i livet. På så sätt kan vi ge en bättre vård.

Vi har till uppgift att bedöma om den palliativa vården är inriktad på bästa sätt avseende patienters och närståendes välbefinnande och livskvalitet.

Men existentiella samtal berör oss på djupet och därför kan samtal om livet, döendet och döden upplevas som svåra. Flera studier visar att vi ibland undviker att genomföra svåra samtal just på grund av att det känns så svårt.

ETT TEAM INOM den specialiserade palliativa vården upplevde att det var svårt att ha samtal med patienter om existentiella frågor om livets sista tid och att initiera brytpunktssamtal. De saknade ett verktyg för att genomföra de svåra samtalen och efter ett förbättringsarbete, en studieuppgift inom Specialistsjuksköterskeprogrammet inriktning palliativ vård, påbörjades ett arbete med att implementera DöBra-kortleken som ett hjälpmedel att användas vid svåra samtal. Nu pågår det arbetet.

SYFTET MED ATT använda kortleken är att personalen upplever att det är lättare att initiera och genomföra samtal, med patienter och närstående, om vad som är viktigt i livets slut. En utvärdering med intervjuer med teammedlemmarna, om deras upplevelser av kortleken som samtalsverktyg, kommer att göras i början av nästa år. Data från Svenska Palliativregistret ska inhämtas för att se om användning av kortleken medför att antalet brytpunktssamtal ökar.

OM TEAMET upplever att det är lättare att ta upp och tala om svåra ämnen kan patienter och närstående göras mer

delaktiga så att den palliativa vården utformas efter individens önskemål och behov, vilket ger en ökad kvalitet på vården.

Referenser:

Keall, R., Clayton, J.M. & Butow, P. (2014). How do Australian palliative care nurses address existential and spiritual concerns? Facilitators, barriers and strategies. *Journal of Clinical Nursing*, 26(21-22), 3197-205.

McLennon, S. M., Lasiter, S., Miller, W. R., Amlin, K., Chamness, A. R., & Helft, P. R. (2013). Oncology nurses' experiences with prognosis-related communication with patients who have advanced cancer. *Nursing Outlook*, 61(6), 427-436. doi:10.1016/j.outlook.2012.12.001

Henoch, I., & Danielson, E. (2009). Existential concerns among patients with cancer and interventions to meet them. An integrative literature review. *Psychooncology*, 18(3), 225-236. doi:10.1002/pon.1424

Udo, C., Lövgren, M., Lundquist, G., & Axelsson, B. (2018). Palliative care physicians' experiences of end-of-life communication: A focus group study. *European Journal of Cancer Care*, 27(1), e12728. doi:10.1111/ecc.12728

Camilla Ekeblom

Specialistsjuksköterska inom palliativ vård, Capio ASIH Norrort, Stockholm

